

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/169/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115212762
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5115212762.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: Štátny fond rozvoja bývania, Lamačská cesta 8, Bratislava 37, IČO: 31 749 542, zastúpený AENEA Legal, s.r.o., so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125, proti odporkyni: R. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, zastúpená JUDr. Jurajom Strählem, advokátom so sídlom F. M. XX/XXX, XXX XX D., o zaplatenie 12.120,87 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 17C/218/2015-113 zo dňa 22. februára 2016, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v poradí druhom a treťom výroku **p o t v r d z u j e .**

Rozsudku okresného súdu v poradí prvom výroku sa krajský súd **n e d o t ý k a .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** nahradiť odporkyni trovy odvolacieho konania vo výške 366,26 Eur s povinnosťou zaplatiť ich na účet právneho zástupcu odporkyne JUDr. Juraja Strähleho, advokáta so sídlom F. M. XX/XXX, XXX XX D. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie istiny 204,83 Eur a úroku z omeškania v sume 310,73 Eur vyčíslený za obdobie od 14.10.2015 do 11.02.2016 zastavil (v poradí prvý výrok). Návrh navrhovateľa o zaplatenie istiny 11.916,04 Eur s príslušným úrokom z omeškania, ako i návrh na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 1.336,49 Eur zamietol (v poradí druhý výrok), navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 1.419,23 Eur k rukám právneho zástupcu odporkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (v poradí tretí výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 24.04.2015 domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 13.146,90 Eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 217,95 Eur, vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 80,52 Eur, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 13.146,90 Eur od 03.04.2015 až do zaplatenia a tiež zmluvnej pokuty vo výške 1.336,49 Eur. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru č. 511/103/2004 zo dňa 27.04.2004 (v ďalšom texte už len „zmluva o úvere“) bola odporkyni poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške 23.235,74 Eur s dobou platnosti 20 rokov. Odporkyňa sa v zmysle zmluvy zaviazala splatiť úver spolu s úrokom v mesačných splátkach po 128,89 Eur. Nakoľko bola odporkyňa ku dňu 25.02.2015 v omeškaní so zaplatením 6 mesačných splátok poskytnutého úveru spolu v sume 717,79 Eur, pričom na ich úhradu bola opakovane vyzývaná písomnými upomienkami, využil svoje oprávnenie odstúpiť od zmluvy, a to podaním zo dňa 09.03.2015, čím sa celý dlh stal splatným. Navrhovateľ zároveň tvrdil, že mu vznikol i nárok na zmluvnú pokutu v zmysle čl. VIII bod 8.4 zmluvy o poskytnutí úveru, a to vo výške 10 % z celej dlžnej sumy. Ďalej v odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ v priebehu konania písomným podaním zo dňa 06.11.2015 zbral svoj návrh čiastočne späť, okresný súd samostatným uznesením zo

dňa 11.11.2015, č.k. 17C/218/2015-49 konanie v časti o zaplatenie istiny 1.026,03 Eur, úroku 217,95 Eur, úroku z omeškania 80,52 Eur a úroku z omeškania zo sumy 13.146,90 Eur od 03.04.2015 do 13.10.2015 zastavil. Navrhovateľ v priebehu konania ďalšími podaniami zo dňa 08.01.2016, 19.01.2016 a 11.02.2016 zobral návrh čiastočne späť, a to o sumu 105,75 Eur s príslušenstvom, o sumu 46,74 Eur s príslušenstvom a o sumu 52,34 Eur s príslušenstvom. Zotrvál na uplatnenom návrhu v ostatnej časti, t.j. o zaplatenie 11.916,04 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z uvedenej sumy od 12.02.2016 do zaplatenia a o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 1.336,49 Eur. Počas konania zotrval na tvrdení, že od zmluvy o úvere odstúpil listom zo dňa 09.03.2015. Je pravdou, že zásielka obsahujúca odstúpenie od zmluvy sa mu vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote, avšak táto zásielka bola uložená na pošte dňa 12.03.2015, od ktorého okamihu sa dostala do sféry dispozície odporkyne. Odporkyňa žiadala návrh navrhovateľa zamietnuť z dôvodu, že jej nebolo riadne doručené odstúpenie od zmluvy, pričom navrhovateľ mal informáciu o adrese, na ktorej sa zdržiava a kde má zasielať všetku korešpondenciu. Navrhovateľ akceptoval túto informáciu a výpisy z účtu jej zasielal už na oznámenú novú adresu F. XXX. Ďalej poukázala na to, že má všetky splátky uhradené a ani ku dňu odstúpenia od zmluvy nebol dlh vo výške po sebe šiestich idúcich splátok. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia rozsudku uviedol, že predmetom konania tak, ako ho vymedzil navrhovateľ opisáním rozhodujúcich skutkových okolností, z ktorých odvodzoval svoj peňažný nárok, bolo pre rozhodnutie v danej veci podstatné riešenie otázky, či došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy zo strany navrhovateľa a či v dôsledku toho vzniklo navrhovateľovi právo požadovať zaplatenie celého splatného dlhu. Navrhovateľ sa odvoláva na fikciu doručenia v prípade nedoručenia poštovej zásielky obsahujúcej úkon odstúpenia od zmluvy odporkyni na adresu jej trvalého bydliska - B. XXXX/X, D. - a jej uloženia na pošte. Poznamenal, že odstúpenie od zmluvy je jednostranný právny úkon adresovaný druhej zmluvnej strane, ktorým sa ruší zmluvný záväzkový vzťah, uvedený právny úkon nadobúda účinky okamihom, keď dôjde do dispozície sféry druhému subjektu. Hmotnoprávne účinky odstúpenia nastanú vtedy, keď prejav o odstúpení je doručený druhému účastníkovi zmluvy, t.j. vtedy, ak mal adresát jednostranného právneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky obsahujúcej tento úkon. Okresný súd bol toho názoru, že trvalý pobyt slúži na účely evidencie obyvateľstva a pri doručovaní takéhoto jednostranného právneho úkonu nemožno vychádzať z fikcie doručenia podľa ust. § 47 ods. 2 O.s.p., pretože postup súdu pri doručovaní súdnych zásielok nemožno vzťahovať na doručovanie zásielok medzi účastníkmi zmluvy. Občiansky zákonník (§ 45 ods. 1) nepovažuje nedoručenú zásielku za doručenú len preto, že adresát ju neprevezme v odbernej lehote. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s ňou zoznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú jej prevzatím, ale i vtedy, ak jej adresát mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane do sféry jeho dispozície. V prejednávanej veci bolo nepochybné, že navrhovateľ doručoval odstúpenie od zmluvy zo dňa 09.03.2015 na pôvodne dohodnutú adresu odporkyne, hoci mu zmena kontaktnej adresy odporkyne bola včas oznámená, a to elektronickou komunikáciou zo dňa 16.07.2013 s uvedením adresy pre doručovanie: F. XXX, na ktorú adresu navrhovateľ následne zasielal aj výpisy z účtu, a to ešte v období pred odstúpením od zmluvy. Navrhovateľ mal v predmetnom konaní povinnosť tvrdenia a dôkazného bremena v tom smere, že na skutočnosti, na základe ktorých uplatňuje svoj nárok, navrhne vykonať dôkazy. To, či odporkyňa mala reálnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky, ktorej predmetom bol úkon odstúpenia od zmluvy na adrese B. XXXX/X., D. ako i to, či sa do dispozície sféry odporkyne dostalo odstúpenie od zmluvy, zo strany navrhovateľa nebol označený žiadny dôkaz, pričom dôkazné bremeno v tomto smere znáša on ako zmluvná strana, ktorá od zmluvy odstúpila. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by navrhovateľ platne odstúpil od zmluvy o úvere, a teda nenastali ani účinky predčasnej splatnosti poskytnutého úveru, nedošlo tak k zmene podmienok stanovených v zmluve. Navrhovateľovi preto nevznikol nárok požadovať od odporkyne plnenie z titulu odstúpenia od zmluvy. Ak v prejednávanej veci nebolo preukázané splnenie podmienok podľa čl. VIII bod 8.4 zmluvy o úvere, nemohli podľa okresného súdu nastať ani účinky zmluvnej pokuty. Z týchto dôvodov návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Konanie v časti o zaplatenie istiny 204,83 Eur s príslušenstvom na základe späťvzatia návrhu navrhovateľa podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého priznal odporkyni ako úspešnej účastníčke náhradu trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu, konkrétne proti druhému a tretiemu výroku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol rozsudok v označených výrokoch zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania smerujúcich proti druhému výroku napadnutého rozsudku uviedol, že pokiaľ zaslal odporkyni odstúpenie od zmluvy písomným podaním zo dňa 09.03.2015, nemal dôvod predpokladať, že

sa odporkyňa nezdržiava na adrese B. XXXX/X, . XXX XX. D.. Na túto adresu zasielal i výzvy na úhradu, pričom ide o adresu trvalého pobytu odporkyne. Je pravdou, že výzvy na úhradu, ako i odstúpenie od zmluvy zo dňa 09.03.2015 sa mu vrátili ako neprevzaté v odbernej lehote. Tiež je pravdou, že odporkyňa síce oznámila zmenu korešpondenčnej adresy na adresu F. XXX, avšak na adrese B., D. sa evidentne zdržiava a existuje reálna možnosť prevzatia poštových zásielok zo strany odporkyne, nakoľko sa navrhovateľovi vrátili zásielky s označením „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Režim doručovania hmotnoprávných úkonov sa spravuje ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v ďalšom texte už len „OZ“), v zmysle ktorého ustanovenia pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime OZ predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície. Slovné spojenie „dostane sa do jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov, je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávného úkonu adresátom, ale i prípady, kedy doručením listu či telegramu obsahujúceho prejavu vôle do bydliska alebo sídla adresáta, či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávného úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom hmotnoprávného úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Uvedené argumenty potvrdzuje i rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 08.06.2011, sp. zn. 26Cdo/268/2011, resp. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.01.2011, sp. zn. 5Cdo/129/2010, resp. zo dňa 08.06.2011, sp. zn. 26Cdo/4074/2009. Na základe uvedených skutočností mal za to, že ak odstúpenie od zmluvy zo dňa 09.03.2015 bolo uložené na pošte dňa 12.03.2015, od uvedeného okamihu sa zásielka dostala do sféry dispozície odporkyne a od uvedeného dátumu začal tento úkon navrhovateľa pôsobiť voči odporkyni. Odvolanie proti tretiemu výroku rozsudku okresného súdu odôvodnil tým, že v konaní si uplatnil v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte už len „vyhláška“) trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 3.640,49 Eur. Okresný súd mu nepriznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia za úkony právnych služieb, ktoré navrhovateľ v odvolaní bližšie nešpecifikoval. V ďalšej časti odvolania už len citoval ust. § 9 ods. 1, § 10 ods. 2 vyhlášky, právnu vetu z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.05.2012, sp. zn. 3Mcd/17/2010, časť odôvodnenia nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 16.05.2012, sp. zn. I.ÚS/119/2012, resp. zo dňa 31.07.2008, sp. zn. IV.ÚS 147/2008, ako i § 172 a nasl. O.s.p..

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že navrhovateľ v ňom opakuje svoje tvrdenia z prvostupňového konania. Opätovne poukázala na to, že navrhovateľ bol dostatočne a včas informovaný, že z dôvodu nezhôd v manželstve nebýva na adrese B. XXXX/X, D., ale býva na adrese F. XXX. Na pôvodnej adrese sa zdržiava jej partner, ktorý jej neodovzdával žiadnu poštu. Názor navrhovateľa, že nemal dôvod predpokladať, že sa odporkyňa na adrese B. XXXX/X, D. nezdržiava je bez reálneho základu. Ak by navrhovateľ dôsledne pristúpil ku konaniu v období pred podaním žaloby, vedel by, že odporkyňa nemá možnosť prevzatia poštových zásielok, keďže nevie, že jej boli zasielané. V byte sa viac rokov nezdržiava a k neplateniu splátok v lehote splatnosti došlo z dôvodu, že jej partner splátky aj napriek dohode s odporkyňou neuhrádzal. Až po uvedení uvedenej skutočnosti a po oznámení navrhovateľa listom doručeným na adresu F. XXX dňa 31.12.2014 boli všetky dlhy obratom vyplatené. Z uvedeného oznámenia je teda preukázané, že navrhovateľ vedel, kde sa zdržiava a kde preberá doručované zásielky. Keďže sporná zásielka - odstúpenie od úverovej zmluvy sa nedostalo do sféry jej dispozície, mala za to, že konanie prvostupňového súdu a jeho rozhodnutie je v celom rozsahu správne. Na základe týchto skutočností žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.), v napadnutých výrokoch (v poradí druhý a tretí) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil z nasledovných dôvodov: Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec i správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia

napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje a preto uvádzať ďalšie dôvody už nepovažuje za potrebné.

Odvolacie námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Podstata odvolacích námietok navrhovateľa proti druhému výroku rozsudku okresného súdu spočívala v jeho tvrdení a názore, že odstúpenie od zmluvy o úvere realizované listom zo dňa 09.03.2015 sa objektívne dostalo do dispozičnej sféry odporkyne i napriek tomu, že sa mu zásielka (ktorej obsahom bolo odstúpenie od zmluvy o úvere) vrátila poštou ako nedoručená. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu a s prihliadnutím na dôkazy v ňom obsiahnuté sa s týmto názorom navrhovateľa nestotožnil. Proti teoretickým úvahám navrhovateľa vychádzajúcich z ním citovanej judikatúry nemožno nič namietat, no podľa odvolacieho súdu ich nebolo možné aplikovať na túto prejednávajúcu vec. V prejednávanej veci bolo dokazovaním vykonaným prvostupňovým súdom zistené, že navrhovateľ odstúpenie od úverovej zmluvy zaslal prostredníctvom pošty na adresu odporkyne: B. XXXX/X, XXX XX D., z ktorej adresy sa mu zásielka vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 02.04.2015 s poznámkou pošty, že zásielka bola uložená na pošte od 12.03.2015 do 30.03.2015. Tiež bolo preukázané, že odporkyňa (i keď má stále vedené ako trvalé bydlisko hore uvedenú adresu - poznámka odvolacieho súdu) sa na uvedenej adrese dlhodobo nezdržiava a zároveň preukázané i to, že odporkyňa navrhovateľovi mailovým podaním už dňa 16.07.2013 (č.l. 55 spisu) oznámila adresu na doručovanie: F. XXX, na ktorú jej navrhovateľ i zasielal výpisy z poskytnutého úveru za rok 2014, a to dňa 31.12.2014 (č.l. 83 spisu). Úvahy navrhovateľa v podanom odvolaní by mohli byť správne za situácie, ak by v prejednávanej veci preukázal, že odporkyňa sa mohlo dostať do jej dispozície odstúpenie od úverovej zmluvy, ktoré realizoval listom zo dňa 09.03.2015, a to či už spôsobom, že by manžel odporkyne prevzal list navrhovateľa obsahujúci odstúpenie od zmluvy a tento následne odporkyňu s ním oboznámil, resp. odporkyňa by sa akýmkoľvek iným spôsobom dozvedela o liste navrhovateľa zo dňa 09.03.2015, eventuálne za situácie, ak by sa odporkyňa v čase doručovania tohto listu navrhovateľa skutočne zdržiavala na adrese trvalého bydliska a zámerne by si ho na pošte nevyzdvihla. Tieto skutočnosti však navrhovateľ ani podľa odvolacieho súdu nepreukázal a v podstate ani netvrdil. Pokiaľ sa teda navrhovateľ uspokojil s tým, že sa mu zásielka obsahujúca odstúpenie od úverovej zmluvy vrátila ako nedoručená a tejto samotnej skutočnosti pripisoval účinky platného odstúpenia od zmluvy, odvolací súd zhodne s názorom okresného súdu konštatuje, že k tomu tak v prejednávanej veci nedošlo. Odvolací súd navyše poznamenáva, že v zmysle čl. VIII bod 8.4 zmluvy o úvere navrhovateľ bol oprávnený od zmluvy o úvere odstúpiť nielen za splnenia podmienky omeškania odporkyne s úhradou ktorejkoľvek zo splátok dlhším ako 6 mesiacov, ale i za podmienky doručenia výzvy k vyrovnaní splátok pred odstúpením od zmluvy, ktorú výzvu navrhovateľ v konaní nepreukázal. Nakoľko nebolo preukázané splnenie podmienok uvedených v čl. VIII bod 8.4 zmluvy o úvere, navrhovateľovi nevznikol ani nárok na zmluvnú pokutu, ktorý nárok sa odvíjal od splnenia podmienok v označenom článku zmluvy uvedených.

Odvolacie námietky navrhovateľa proti tretiemu výroku napadnutého rozsudku odvolací súd vyhodnotil ako všeobecné, nakoľko nimi nenamietal nesprávnosť záverov okresného súdu o aplikácii ust. § 142 ods. 1 O.s.p. (zásada úspechu), resp. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. (zásada zavinenia na čiastočnom zastavení konania) ani nesprávnosť vyčíslenia trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd na podklade vyššie uvedených záverov a právnych úvah rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch (v poradí druhý a tretí) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Rozsudku okresného súdu v poradí prvom výroku sa nedotkol, nakoľko tento nebol odvolaním napadnutý.

Odporkyni ako úspešnej účastníčke odvolacieho konania bola priznaná náhrada týchto trov, a to v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Ide o trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, výška odmeny a režijného paušálu bola určená podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/ a § 16 ods. 3 vyhlášky.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) - 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.